

tet vil kunne betales tre måneder før grundpatentet udløber, jf. princippet i patentlovens § 41, stk. 1, sidste pkt., og skal betales senest 6 måneder efter dette tidspunkt, jf. princippet i patentlovens § 41, stk. 3. Såfremt det viser sig praktisk og økonomisk for virksomhederne og for direktoratet, vil reglerne vedrørende årsgebyrer i stedet kunne udformes således, at de samlede årsgebyrer for certifikatet omregnes til et engangsbeløb, hvis størrelse beregnes ud fra antallet af påbegyndte år, certifikatet er virksomt, og ud fra taksterne på tidspunktet for certifikatets udstedelse. Engangsbeløbet vil i givet fald skulle betales på dette tidspunkt. Taksterne for årsgebyrerne vil blive tilpasset den skala, der gælder for patenter.

Det foreslås i *stk. 3*, at der skal gælde samme regler om straf for indgreb i eneretten i medfør af et certifikat, som gælder for patentindgreb i henhold til patentlovens § 57. Det er ikke fundet nødvendigt at fastsætte særlige erstatningsregler m.v. i loven, idet det følger af forordningens art. 5, at de erstatningsregler, som gælder for patentindgreb, jf. patentlovens §§ 58 ff, også vil finde anvendelse på krænkelse af de rettigheder, som certifikatet giver.

Til nr. 34.

Kapitel 10 C foreslås indsat som følge af forslaget om, at Danmark ratificerer Aftale om EF-patenter, jf. de almindelige bemærkninger II, pkt. 1. Bestemmelserne i Aftale om EF-patenter vil være umiddelbart anvendelige her i landet. I kapitel 10 C angives, hvilke bestemmelser i patentloven, som skal finde anvendelse på EF-patenter og på ansøgninger herom, samt den retsstilling, der skal gælde i tilfælde, hvor aftalen overlader dette til national lovgivning. Herudover vil bestemmelserne skulle suppleres med gennemførelsesforskrifter i en bekendtgørelse i medfør af forslaget til § 97.

Til § 92.

I *stk. 1* gives en definition af et »EF-patent«. I *stk. 2* fastslås, at ratifikation af Aftale om EF-patenter medfører, at der kan meddeles EF-patenter, der omfatter Danmark.

Til § 93.

Bestemmelsen i *stk. 1* er udformet i overensstemmelse med EF-patentkonventionens art. 2.

Stk. 2 indeholder en bestemmelse om bekendtgørelse af de afvigelser fra konventionens hovedregler, som vil følge af medlemsstaternes eventuelle anvendelse af muligheden for forbehold i henhold til art. 83. Kun herved sikres en fuldstændig offentliggørel-

se på dansk af alle regler om EF-patenterne for det tilfælde andre lande udnytter adgangen til at tage forbehold vedrørende tvangslicens.

Til § 94.

Som led i gennemførelsen af Aftale om EF-patenter finder følgende bestemmelser i patentloven anvendelse på EF-patenter og på ansøgninger om sådanne patenter: § 75, stk. 3, om indlevering af en ansøgning om europæisk patent, § 80 om ophævelse af et europæisk patent, § 82 om retsvirkningen her i landet af en europæisk patentansøgning, § 84 om tilbagetagelse af europæiske patentansøgninger, § 87 om genoprettelse af rettigheder og § 88 om konvertering af europæiske patentansøgninger.

Til § 95.

EF-patentkonventionens art. 32 indeholder bestemmelser om provisorisk beskyttelse af en ansøgning om EF-patent. Det overlades til de medlemsstater, der ikke har behandlingsproget for en europæisk patentansøgning som officielt sprog, at bestemme, at den provisoriske beskyttelse kun kan opnås under de forudsætninger, der er angivet i forslaget til § 95.

Til § 96.

Stk. 1 er, for så vidt angår EF-patenter, udformet i overensstemmelse med EF-patentkonventionens art. 75, som indeholder et forbud mod dobbeltbeskyttelse og overlader det til medlemsstaterne at fastsætte den fremgangsmåde, hvorved dobbeltbeskyttelse kan bringes til ophør.

Herudover indeholder bestemmelsen adgang til under de samme betingelser at bringe en tilsvarende dobbeltbeskyttelse til ophør ved europæiske patenter med virkning for Danmark. Den Europæiske Patentkonvention giver i art. 139 medlemsstaterne mulighed for at bestemme, om og i givet fald under hvilke betingelser et nationalt patent skal ophøre som følge af et identisk europæisk patent. Danmark har ikke hidtil haft nationale bestemmelser om dette forhold. Der er imidlertid ikke noget reelt behov for en dobbeltbeskyttelse, og da Aftale om EF-patenter pålægger de enkelte lande at anvende forbudet mod dobbeltbeskyttelse også på visse særlige europæiske patenter, jf. EF-patentkonventionens art. 81, stk. 3, er det fundet mest hensigtsmæssigt, også under hensyn til opnåelse af harmoni med reglerne om EF-patenter, at gennemføre et generelt forbud mod dobbeltbeskyttelse også vedrørende europæiske patenter, der har virkning for Danmark.